Ballesta, l´alcalde que en realitat no tenia cap as a la màniga

Les dues darreres setmanes a l'Ajuntament de Girona superen el millor capítol de «Joc de trons». Quan tothom pensava que Ballesta tindria un as a la màniga per aprovar el cartipàs, resulta que no en tenia cap

Ple extraordinari de cartipàs

GIRONA | LAURA FANALS

i el millor guionista de Joc de trons hauria pogut imaginar un guió tan rocambolesc. Des de que va marxar Carles Puigdemont, fa gairebé dos mesos, a la política gironina no han faltat els girs, la tensió ni les sorpreses. Però és que dues últimes setmanes han superat el que semblava insuperable, i això que veníem de posar com a alcalde el número 19 de la llista de CiU. Han estat dues setmanes en què tothom pensava que l'alcalde, Albert Ballesta, tenia un as a la màniga per salvar la situació... però resulta que no.

Dilluns 15 de gener, tot semblava una bassa d'oli. Ballesta va anunciar la seva proposta de cartipàs en roda de premsa i va donar a entendre que ho tenien gairebé pactat amb algun partit. De fet, fins i tot va convocar el ple per aquell mateix divendres, 19 de febrer, malgrat que tenia temps per fer-ho fins al 14 de març. Tothom va imaginar que el soci seria Esquerra, però la sorpresa va saltar quan tots els partits, un a un, van anar anunciant que no hi estaven d'acord perquè els 75.000 euros que cobrava els semblaven massa elevats i no estaven d'acord amb els càrrecs de confiança. Fins i tot ERC. Els dies van anar passant i Ballesta no suspenia el ple, de manera que tothom es mirava de reüll, convençuts que l'alcalde tenia alguna carta amagada i que acabaria tenint algun soci. Però no. Esquerra no s'estava fent de pregar, sinó que li va comunicar clarament que no pensava donar-li suport. Si algú esperava alguna trucada de Barcelona per resoldre la situació, no es va produir. Ballesta va reunir la junta de portaveus el mateix divendres al matí i, veient que ningú cedia, va suspendre el ple in extremis. Tot i això, aquell mateix dia va convocar un nou ple per al dijous 25. I tothom va tornar a pensar que tenia un as a la màniga.

Les negociacions es van reemprendre, però dimarts a les vuit del matí ERC-MES es va presentar davant de CiU amb una proposta de cartipàs totalment diferent, en què proposaven un sou de 68.000 euros i la supressió de tres assessors. Tot seguit, el van explicar en roda de premsa. Ballesta no va voler sentir ni parlar d'aquest cartipàs i es va enfurismar amb Esquerra. Per això, va trucar a PP i Ciutadans per buscar un acord. No era el que desitjaven, però faltaven dos dies per al ple i no volien arriscar-se a haver-lo de tornar a suspendre. L'entesa va ser fàcil i a última hora del vespre el pacte estava gairebé tancat.

Dimecres tot es va precipitar. Malgrat que l'acord amb PP i C's era gairebé un fet, el portaveu de CiU, Carles Ribas, va sortir en roda de premsa dient que ERC era el seu soci prioritari, però lamentant que no haguessin volgut entrar a govern i criticant que intentessin condicionar-lo des de l'oposició. I va advertir que, malgrat que estiguessin explorant acords amb altres formacions, Girona continuaria essent un referent de l'independentisme.

Tot i aquesta darrera crida a ERC, l'acord amb PP i C's era un fet i només tres hores més tard sortien Concepció Veray (PP) i Míriam Pujola (C's) a confirmar-lo. Les dues van remarcar que, malgrat no compartir el sentiment independentista del govern, era un pacte puntual pel bé de la ciutat. I malgrat que Ballesta en principi no tenia previst sortir, finalment ho va fer per la insistència dels mitjans. Va tornar a carregar contra ERC i va confirmar que no li havia quedat més remei que pactar amb el PP i C's.

Però ni tan sols aquesta carta tenia assegurada. Ahir al matí, C's trencava l'acord amb el govern argumentant que no li havien agradat les declaracions de Ribas. Ningú va saber explicar per què el dia abans, tres hores després d'haver-les escoltat, Pujola va sortir a anunciar l'acord. De cop i volta, C's demanava la sortida de l'AMI i és clar, això era inassumible pel govern.

Més corredisses. Ballesta va intentar tancar un acord in extremis amb el PSC que incloïa una rebaixa del sou a 68.500 euros. Semblava que seria possible, però finalment no se'n va sortir. També va tornar a trucar a ERC, confiant que la rebaixa en el sou de l'alcalde seria suficient per obtenir el sí. Però no va ser així. Massa tard. Els ponts amb ERC estaven ja trencats i els republicans es van negar a donar-li suport. Ballesta va entrar al ple d'ahir a la tarda sense saber si algú acabaria canviant d'opinió, però creuant els dits. No hi va haver sort. No només es va quedar sense sou, sinó que la crispació del ple va dinamitar qualsevol pont d'entesa amb un altre partit. I li costarà molt, però molt, reconduir la situació. Si se'n surt.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/02/26/ballesta-lalcalde-que-realitat-no/769566.html?utm_source=rss